

[Strøm.]

vinteren 1949—50, blev der udbetalt brændselshjælp, så dengang vidste man altså meget godt, at der udbetaltes brændselshjælp, samtidig med at vi forhøjede de pågældende ydelser. Nej, forholdet er det, at de partier, der nu har regeringsansvaret, ikke vil medvirke til under samme vilkår som da, ja, endda i en situation, hvor prisstigningerne er større, at give de arbejdsløse det beløb, der er nødvendigt, for at de kan få brændselshjælp. Det er det, der er sagen.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Ja, man er jo ikke indenfor det ærede medlems parti helt enig i de betragtninger, det ærede medlem har anstillet. Med interesse gennemlæste jeg den tale, der blev holdt i Aarhus, da socialudvalgene havde møde. Formanden, rådmand Chr. Nielsen, socialdemokraten fra Aarhus, fremkom ved den lejlighed med betragtninger, som jeg tager til indtægt for mit synspunkt, idet han sagde, at man måtte indarbejde brændselshjælpen i arbejdsløshedsloven. Det er det, jeg har tilbudt det ærede medlem at medvirke til og prøve på at skabe flertal for; men det har det ærede medlem altså ikke været hjemme for i den vinter, der er gået. Og derfor har jeg været tilfreds med at kunne understrege, at man dog fra anden side har vist spørgsmålet interesse. Der havde været mere brændselshjælp i den politik end i den demonstrationspolitik, som vi jo i hvert fald kun har fået ud af det, det ærede medlem har foreslået.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Jeg konstaterer, at loven om brændselshjælp var vedtaget, før forliget blev sluttet om ændringerne i arbejdsløshedsloven. Følgelig kan man ikke drage nogen som helst slutning af den omstændighed, at man sidste år gik med dertil.

Formanden: Det ærede medlem hr. Strøm har ordet for en kort bemærkning.

Jeg henstiller endnu en gang, at man afslutter de korte bemærkninger.

Strøm: Jeg konstaterer overfor det ærede medlem hr. Lorentzen, at det lovforslag, vi da gennemførte, blev gennemført med tilbagevirkende kraft fra 1. april 1949, altså længe før vi gennemførte brændselshjælpen. Til den højtærede arbejds- og socialminister dette: Det er klart, at jeg aldrig har sagt, at det ikke ville være rart at indarbejde brændselshjælpen i arbejdsløshedsforsikringsloven. Det, der er os imellem, er:

Hvem skal betale? Den højtærede minister vil ikke gå med til, at staten skal betale det samme som forrige vinter, de 6 mill. kr., men da arbejdsløshedskasserne ikke selv magter at betale det, ville det ikke være helt fint bare at vedtage en paragraf om brændselshjælp herinde.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg beklager meget, at det ærede medlem hr. Strøm, der havde en så heldig hånd i fjor, da han fik gennemført den store forbedring i forbindelse med arbejdsløshedsloven, nu skruer sig så voldsomt op. Sagen er jo, at vi er yderst villige fra alle sider, ærede medlem, og hvis det ærede medlem en gang igen skulle blive højtæret socialminister, vil han have brug for vort medarbejderskab til lignende forbedringer, hvis de er nødvendige. Der kan imidlertid ikke være nogen som helst tvivl om, at den store forbedring, som måske vil give arbejdsløshedskasserne over 30 mill. kr., er gennemført, efter at vi i fjor vedtog brændselshjælpen. Det kan heller ikke være det ærede medlem ubekendt, at jeg i hvert fald som repræsentant for mit parti hævdede den bestemte opfattelse, at vi skulle nå til, at vi kunne sige til arbejdsløshedskasserne: nu er grundlaget for jeres økonomi således, at I må kunne klare jer selv, hvis der ikke opstår ganske ekstraordinære tilstande. Jeg kan derfor ikke forstå, at det ærede medlem vil fortsætte denne diskussion. Lad os lægge det til side, lad os i udvalget se på, hvordan forholdene har udviklet sig; skulle det vise sig, at arbejdsløshedskassernes økonomi er uforsvarlig, skal jeg i hvert fald for mit vedkommende garantere for, at vi er villige til at se på det endnu en gang, men ikke på det grundlag, som foreligger i dag. Det skulle jo nødigt gå sådan, at det ærede medlem kommer i samme stilling som den kommunistiske forslagsstiller, der nu sidder med sorteper, fordi han i fjor ikke stemte for de 42 mill. kr. og derfor i år kommer stikkende med 10.

(Kort bemærkning).

Strøm: Jeg ved ikke, hvem det er, der skruer sig særlig højt op. Vi diskuterer et problem, som jeg tror har den største interesse ikke mindst for de arbejdsløse, der her er tale om; det, spørgsmålet til syvende og sidst drejer sig om, er dette, om man vil være medvirkende til at yde de arbejdsløse en sådan brændselshjælp, som de har fået før, og til, at statskassen afholder udgiften, ligesom den har gjort det før. Det vil man